

Narodni list

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest čile bez kosti!“

Br. 44.

Voloske-Opština u četvrtak 30. listopada 1902.

God. III.

Molimo sve naše oienjene predplatnike, da čim prije pošalju predplatu za „Nar list“. Predplata iznaha: Za cijelo leto 8 K, (za seljake 4 K) za pol leta 4 K, (za seljake 2 kruna.)

Bečki parlamenat na umoru.

Sudeć po događajih, koji se zbivaju va bečkom parlamente, čini se kako da isti neće moć u ovom zasjedanju prit do ozbiljnega dela. — Česi zahtevaju, da njim se povrate jezikovne naredbe i punim pravom. Državni temeljni zakoni dajuju svim narodom Austrije jednake pravice. Ako dakle se va nemških krajeh Austrije kod svih ureda rabi izključivo nemački jezik zašto se nebi na čisto čeških krajih rabil češki u čisto hrvatskeh hrvatski i tako dalje? Nemci se temu opravdanemu zahtjevu Čeha prez nikakovega pravednoga razloga protivie. I tako se Česi i Nemci va parlamentu radi tega neprestano kosmaju i tim smetaju parlamenat, da dela za općenitu korist države.

Ministar predseđnik Körber, ki bi moral bit nad strankami, postavil se je na stran Nemaac. — Se zna on je najprvo Nemaac pak Austrijanac. — Körber vidi, da s Česi neće doć na kraj pak već straši, da će razpustit parlamenat i razpisat nove izbora. — Tako je barem izjavil gospodin ministar predseđnik va jednoj od prvoh sednice ovega zasjedanja. Nego gospodin Körber va Beču straši a va Českoj se ne boje. Ako dodje do novoh izbora Česi će doć još jači va parlamenat. — Nego razpušćenje parlamenta i novi izbora za isti mogli bi morda spasit austrijski parlamentarizam ali samo pod dvema

uvjeti. — Vlada bi najino nakon raspusta parlamenta morala 1. oktroirat novi izborni red sa obćenitim pravom glasa i tajnim glasovanjem, 2. strogo naložiti svojim namestnikom i svim činovnikom, da se novi izbori provedu sasama slobodno i zakonito a ne da se izbori obavljaju kako se shoeće pojedinem namestnikom. — Austrijska vlada je već učinila sve moguće eksperimente, da spravi parlamenat u pravu kolotečinu. — Neka učini još ovaj pak će morda s tim spasit austrijski parlamenat, od teške bolesti, koja ga je spravila već na rub groba. —

Odgovor na talijanske uvredi.

Grejo

„Capitan Fracassa

Roma.

Vas je, mio caro „Fracassa“ ovi dni čapalo neć kako da bi „delirium tremens.“ A ne samo vas, nego i prijatelja Uga Pesci iz Firenze, Madamu „Tribuna“, „Il Secolo“, „Gazzeta de Venezia“ i druge Vaše više ili manje čifutske kolega. (Za „Piccola“ se i ne govori!)

Vi drugi talijanski novinari ste vavek mej sobom nesložni, ali ima neć va čem se vi svi slažete, a to je va pisanjem proti nam Hrvatim. Sve strelie nebeske ča ste vi tega va ovo nekoliko zadnjih šetimanu namršili protivu nas!

S početka ste još nekako pisali dosta mirno ako ne trezno, ma oputa sve ča dalje, to vas je spopadalo sve jači oganj. Ja znam, da bi moja dužnost bila, da vas va prvem rede polejem s vodom, da vam va taše pasa taj nesrećni delirium, ali kako sada, baš va ovo vreme nad Kvarnerom lebdi duh Mateja Imbriana (ovo je rekao Bovio!) mane je, da vam istinu rečem, strah

poć k moru po godlicu vodi za sprasit van z glavi te nemotarije.

Zač ča su drugo ako ne nemotarije ono ča vi od nekoliko vremena semo pišete proti Hrvatim? Vi nam otvoreno govorite, da smo barbari, Vi jedini ste jedna „gentil nazione...“ Ma va čem se sastoji ta vaša „gentilezza“ recite malo vi mane to? Kada se vas to pita vi odgovarate: Dante, Petrarca, Michelangelo, Rafaelo itd. I to je sve i kako da je to Vaša zasluga, da su se ti ljudi rodili va Italije a ne, va Transvale ale kade drugde.

Ku zaslugu ima recimo vaša novina „Capitan Fracassa“, da se je jedanput rodil va Italije Dante? Nijednu, ale pak onu istu zaslugu, ku imaju Rusi da se je mej njimi rodil Tolstoj, Turgenjev, Gogolj, Dostojevski i toliki drugi velikani, kem ni Dante ni sluga!

Pak da bi i sve to bilo, znači morda to da ste vi Talijani neć više nego mi? Ako bi to tako bilo, oputa i ona pešćina Grci stoji milijun metar nad Vami i to jedino s razloga, ča su njihovi-stari dali svetu jednoga Homera, jednoga Aristotela, jednoga Platona i tisuce drugih geniji od keh su rimski i talijanski pjesniki naprosto kopirali! Nego vi čete reć: — Današnji Grci nimaju nikakovo pravo, da se ponosa timi staremi velikani, zač oni su se kroz vjekove zbastardali s drugimi nacioni!

Dobro je. A vi? Ale pak morda vi mislite, da ste „una nazione genuina?“ Ako je tako, oputa se ljuto varate, zač na celem svete nima naroda, ki bi bil tako zbastardan, kako je uprav vaš talijanski narod. Ne verujete, zamimo v ruki poviest, aliti historiju.

I mala deca znaju, da je cela južna Italija bila naseljena s Grci, a drugi del zemlje s Latini i s drugimi narodi. A kako ih je bilo malo, pokralli su drugim narodom. (Sabincem!) ženi i tako već je tu bilo mišiancije. A ako uzmemo da je utemeljitelj

latinske države Trojanac Eneja, i da su malo kasnije s Hanibalom na čelu Italiju poplavili fenidski Kartažani, to moramo predpostaviti da je te mišiancije već u početku puno bilo. Nego to ni niš spram onoga, ča je kasnije nastalo. — Kasnije su navalili na Italiju Kelti ili Gali, i tako se je po cijeloj zemlje rodila sva sila maleh Galetti — Dublji koren ostavili su va Italije pak Germani (Nemci) i to Goti, Heruli, osobito Vandali i Longobardi — pak i Normani. Oni su posvema promenili lice latinskemu ili kako se danas zove talijanskemu narodu. Ne samo velika razlika dijalekta već i razlika tipova po svoj Italije nam pokazuje to. Ali ni to ni sve.

Nima sumnje, da su Talijane koliko toliko čepili i Huni, ki su z Atilom prišli va Italiju, a po gotovo su se s njimi zmešali Arabi ili Saraceni, ki su toliko let navaljivali na Italiju. Kroz celi središnji vek su poplavljevali Italiju Nemci, Franki, kasnije Francezi, Španjolci, Albanezi (Miriditi) i drugi Samo se po sebi razumije, da su ti ljudi, a osobito Francezi (Francezi, figureve?) posvema zbastardali talijanski narod, tako da se more reć, da su Talijani za vreme Danta bili posvema drugačiji nego sa danas pošto su pasali kroz toliki i toliki brusi.

Nima sumnje, da su i naši Hrvati pomogli barem nekoliko preobraženju Talijana. Hrvat bi došal va Italiju mlad, krepak brkat i čil, da ga je lepo bilo i videt. Videla bi ga Talijanka, i Bože moj! chi non pecherrebbe? namurala bi se i... ter se zna, da Talijanke ne gledaju per sotil, a osobito pak ne in tempo de gvera. Tako je ovo moj dragi „Fracassa“ i vidite, ja na bim prisegal, da i va vašem redacione ne sedi ki potomak kakovega našega čoveka iz Like gdje se bleda sije a junaci niču.

Nego to ni zlo. Za Talijane, ki su po naravi mizerni i meschini bi puno bolje bilo da se malo križaju s Hrvatskimi Gollati! Ta videt sada kakav će njim bit principe

PODLISTAK.

Pod puškom.

Napisao Evgenij Kumtšid.

Jednogodišnji dobrovoljac! — Zar mu je dobri Bog pamet pomutio, da se je dobrovoljno upisao u vojsku pa još za „kraj“? Tako su se čudili momari i seljaci u mojem rodnom mjestu, koje se sa silne klisure odseva u divnom moru.

Načelnik razjasnio ljudem, da dobrovoljci ne služe dobrovoljno, nego da je tomu ovako: neć li, da ti odsječeš ruku, a ti dopusti, da ti odsječeš prst. To znači: svako voli nositi pušku jednu godinu nego li tri.

Dobrovoljci nisu dakle dobrovoljci. Često biva na svijetu, da se kaže bobu pop, a popu bob; često krstimo ljude i stvari nazivom, koji im ne patri. Ima presvietlih, na kojih je mnogo hrđe; ima preuzvišenih, koji su veoma nizki.

Mnogi jednogodišnji dobrovoljac dobro osjeća, da nije ni jednodnevni dobrovoljac, ali ga okratise tim nazivom valjda u nadi, da će mu to laskati, te potaknuti ga na slavne čine. Htjelo mu se valjda reći: eto, ti se ne bojiš puške, ti dobro znaš, da bi

mogao planuti rat, pa si ipak dobrovoljno stapio u vojsku, s toga čast tebi, junacki sine!

Ja sam nedobrovoljno odlučio svoju „dobrovoljnu“ godinu u Zagrebu. Ostala mi u ugodnoj uspomeni, jer sam se tada upoznao s prekrasnom okolinom glavnoga grada Hrvatake. U školi dobrovoljca bio sam samo nekoliko dana, pa me bacilo k satniji. Nisam stanovao u kasarni. Reglement nije me zanimao; ja ga ne bih bio čitao, ma da nije bilo nijedne druge knjige na svijetu. Čekao bih bio, da se koja dotička. Kapetan bijaše sa mnom veoma ljubezan. Imao je gospodarstvo u Novoj Vesi. Da mi dokaže svoju naklonost, poveo me jednom na sajmiste, i tu je kupio jedna kola siena, a ja sam pratio ta kola u Novu Ves, da pokažem seljaku stan g. kapetana. Stražmeštar bio mi „prijateljem“. Volio sam podučavati ga francuski jezik, nego li na muštru. Na straži bio sam samo jedanput, od pođne pa do treće ure, kad stižu novine u kavane. Bijah poručio stražmeštru, da mi šalje zamjenika, komu da ču dati svoju pušku i telećak. — Meni bilo dosta lepo kod satnije, a oni drugi mučili se u školi.

Nisam imao volje za vojnički stališ, a ipak rado čitam opise velikih bitaka kao što su Solferino i Sadova. Znao samo mar-

širati. Jednom smo defilirali na Zrinjevcu, a general mi povikao: tako se maršira! Gospoja toga generala rado se je sklizala na ledu. Ja i još jedan dobrovoljac često smo ju vodili, svaki za jednu ruku, da ne opane. Mi ju podučavamo u tom športu. Viši častnici bili su uvijek uljudni i ljubezni. Neki poručnik u pričuvu, sitan, blijed, malih sivih očiju i tupa pogleda, izgrdio me je u llici, jer da ga nisam u redu pozdravio. Bio sam više puta u zatvoru. Jednom nisam smio iz kasarne deset dana, jer sam pomogao drugim zviždati nekoga tenora u kazalištu. Drugi put „sjedio“ sam dva tjedna. Vježbasmo se tako dalje od Maksimira, a ja bio „vedette“ na jednom izbrežku. Bilo mi vruće, pa se oslobodih telećaka i ovratnika, legoh u travu i zapalih smotku. Ležim ja i gledam u nebo kroz zelene grane hrasta, kad eto ti onoga generala na konju. Upita me što radim. Skočim na noge i odvrnem: — „Da ja znam, što ovdje radim, bio bih najpametniji čovjek na svijetu.“ — General se osmjehnuo u prvi mah, a onda se namrgodio i rekao mi: — „Vi ležite, a trebalo bi da pazite na neprijatelja. Tamo morate gledati na onaj brežuljak preko doline.“

Stadoh gledati neprijatelja: na onom brežuljku okapahu seljakinje kukuruz. Sjutra dan javio mi kapetan, da moram ostati dva

tjedna u kasarni po nalogu g. generala. — „Koga ste biesu učinili?“ upita me.

Izpričah mu sve i zaključih: — „Da je u istinu bio neprijatelj na drugoj strani doline, nebih ja bio pušio.“ Kapetan kimnu i reče: — „To vam vjerujem.“

Na svršetku godine trebalo je k izpitu. Nisam još imao ni jedne zvijezde pod bradom. Kapetan me molio, da mudro odgovaram pa da ču postati častnikom, a to da je vrlo lepo. Predsjednik povjerenstva, neki major, uže da me izpituje. Prvo i jedino pitanje bijaše, da li znam čistiti pušku i kako se puška svi njezini djelovi. Odgovorih, da mi puška čisti jedan vojnik. — „Keht euch! Marsch hinaus!“ prodere se na mene major. — Ostah „baka“ i bijeh srešan. Kad se dočepah zlatne slobode, kad se preobukoh, bilo mi kao da sam se preporodio. Iz Zagreba otidjoh žalostna srca, tako mi bijaše omililo. Danas sam posjednik ratne kolajne. Već ju imam mnogo godina, a još je posve nova, žuta, kao da sam ju jučer dobio. Ja kitim svoja prsa samo poljskim cviećem.

I. Godine 1879. bio sam u Beču. Jedne večeri stupim u sobu i opazim nekakav papir na stolu. Čitam. Zovu me k pukovnjaji. Sjutra dan završem se u vagon. Putujem cijeli dan i cijelu noć. U koru se probudih

ereditario kada se rodi! Zaludo je — Italia non pol far tutto da se sola, treba i njoj nekakove i to dobre aliance a naši Hrvati su dobri aleati.

Po tom, kako vidite, moj dragi „capitan Fracassa“ mi drugi Hrvati i vi Talijani smo i nekakovi parenti, pak ni lepo da se mej sobom špotamo. Za to mi se i onaj vaš vic (Alighierich, Buonarottich i Garibaldich) ne dopada, i to jedno s toga razloga, da vi ne morete ređ, da ni tam trim individnom mogal bit otac kakov Hrvat, a drugo i vi imate znamenitih ljudi, kem se imena svršuju na ich, kako Pjerotich, Alačevich — i last not least — perfino i Petrovich — slavno ime tasta vašega presvetloga kralja.

Pak i onaj scherzetto „delle candelle de sego ne vredi ni pišljivoga boba. De resto ja još ni sada ne znam, kega su to vruga delali naši stariji s temi kandelami Vašim Talijanom! Morda su ih s njimi badali? Zač su se pak pustili badat? Nego ta je već stvar zastarela, pak je pravo čudo da to vi spominjete još.

Mi znamo na primer za vaše patriote o mio caro Capitano Fracassa, da oni delaju salam od mišjega mesa pomežanega z bakuli i z glistami, pak ga oputa jedn. Pak ki vam to od nas kada stavlja pod nos? Mi govorimo: Chacum a son gout! ale pak kako bi rekao stari Tonić z Lovrana: de gustibus non est disputandum! Za to vam mi pušćamo da se slobodno gostite sa vašim salamom, ale pak zahtevamo da nam i vi pušćate naše kandeale, ke nam kadagod ipak služe.

A služe nam pak te kandeale za to, da ih stavimo za feralič, pak da gremo s njim po Kvarneru išću ako bimo kade našli l'ombra de Imbriani o koj je pred malo dan govoril Bovio, da se ovuda skiče. Medjutim: Salve o moj Grejo Caracassa... Uno qualunque.

Dopisi.

Iz Rovinjakoga sela. Čitatelji „Narodnega lista“ nisu od dvana čuli novoga od našega sela, jerbo nismo se imali ča potužiti. — Dakle sada sam ovih dana jednu lipu čul.

Dam Vam znati gospodine uredniče, da ovde u našem selu je sve gotovo kako i Fritaljevi posli. Ovde mi u selu imamo hrvatsku pučku školu, ali samo na karti, ali zašto naš gospodin učitelj pokle četire ure neči talijansku decu? Ča nije dosti i za nje da se ih neči kada i našu hrvatsku decu? A to gre sve za tim kako bi nas prije prodali pod gladnu Italiju.

Šior Zaneto govori, da ova naša škola je premala, da bi se hotila druga škola

i spazih nasuprot sebi mlada, crnomanjasta čovjeka. Nešto se zamislo, puši i gleda u staklo prozorčića. Do njega sjedi krasna, mlada žena. Položila mu glavu na rame, te se čini, da tvrdi spava. Vagon se ziblje, lepa se glava tresla. Lice joj je blijedo, snomorno, nujno. Klobuk, otmotan modrom koprenom, spuzno joj se na rame, plava joj je kosa u neredu, dva, tri prama spustiše se na bijelo i uznojeno čelo. Jedna joj ruka visi u napust, a druga je položila na koljeno onoga gospodina. Vlak je jurio medju kršem. Izvadim smotku iz žepa, a onaj mi gospodin ponudi ognja, nehajno, kimnuv glavom. Malo za tim upita me, kamo putujem. Kazah mu, da idem k pukovniji. On mi kazivaše, da je knjigovodja u nekom novčanom zavodu, da se vraća iz Ljubljane, gdje je posjetio rođbinu svoje žene. Razgovaramo se talijanskim jezikom. Saznah, da mu je otac Dalmatinac.

— Ja sam se rodio u Trstu, ali govorim „slavo“, reče mi.

Njegova se žena (probudi i upita ga: — Ernesto, je blizu more?

— Jest. Ti si malo spavala. Sofljo, boli te još glava?

— Bolje mi je, uzdahne krasna gospođa.

Ernesto me s njom upozna, i reče joj, da ču i ja u Bosnu. Gospođa se snužila, čim je čula tu riječ.

nova, a to da bi sve platila „Lega Nazionale“, ako ne, dokle se učini ta legina škola, da neka diča šalju u Sošice u onu drugu leginu školu.

Ovde naši Kalabrezi su učinili kriše za talijansku školu kako bi nas brže pripeljali k gladnoj Italiji.

Dragi moji seljani ne mojte se pustiti za nos vući od talijanskih framasuni, koji bi hoteli hitit pod noge naš mili materinski jezik.

Proklete budi ime svakomu izdajici svojega roda i domovine do devetoga kolena. Dragi moji ljudi svakomu je oprošten od Boga svaki grijh samo nije izdajici. Ja Vam govorim, da bi bolje bilo da se niste rodili, nego da zatajite svoju krv i svoj mili i sladki materinski jezik.

Dakle dragi moji seljani, vi roditelji od svoje uboge djece, ne mojte ih prodati vrugu talijanskomu, vas molim za ono mlako ča ste od matere sisali.

A onim izdajicam koji su zapisali svoju dicu u njihovu školu neka prokletstvo dođe na nje. Lipu školu će se Vami dica navaditi kada budete stari, sipati će vrhu vaših surih glava oštije i madone, a dica će vam sama odgovorit: Vi ste kriv otče da ste me od biloga goluba učinil crnoga gavrana; poslal ste me u talijansku školu, gde sam se naučija ovake mrske kletve, a najzada sam zatajil svoj mili jezik i Boga. Dakle otče budite proklet vi i vaše kosti u grobu.

Još jedan put vam govorim dragi moji ljudi dokle je još vrime oprite vaše oči i prinite se i nemojte se pustiti za nos vući kako nemo blago, da prokletstvo božje ne dođe na Vas.

A ja ću sada finiti pjesmom:

Bio proklet izdajica svaki domovine!

Iz Pićna. Prigodom zadnje sjednice občinskoga zastupstva iztaknuo se svojom osobitom mudrošću, talijanski zastupnik g. Lupetina iz Pićna komu treba priznati „luminac di scienza“ i skidati kapu radi njegovoga finoga ponašanja na sjednici. Bio je pravi gentleman. Ipak su mu, naši dokazali na dlanu njegovu nesmisao, a g. načelnik bio je prinuđen podsjecati ponutoga zastupnika, da nije u krčmi da valjda misli da je sva Istra njegova odkako je postao zastupnik. Od toga vremena taj gospodin neima više mira.

Mi Pićanci preporučamo našem za volju susjedu neka se čuva govoriti proti poštenim našim Pićancima, jer bi inače mogao odgovarati pred sudom za takovo postupanje. Neka mete najprije pred svojem vratu. Ako se ne bude držao te opomene, mesti ćemo mi pred njegovim vratu, jer hvala Bogu pred našimi nimamo što mesti.

Trn.

— Još nismo ni osam mjeseci vjenčani, pa treba da se... ne svrši Ernesto, a ona ga tužno pogleda. U njenih se velikih plavih očijuh blistahu suze,

Bijaše krasan srpanjski dan. U noći je kišilo, magla se dizala iz dolina i ponikva. Vlak naglo preleti veliki zavoj, zaokrene na skuku, veličajan prizor pakne nam pred očima: sunce ogranulo, veliko se more prostro prama jugu, iskri i svjetluca se u sunčanom žaru. Jedra se biele u daljini sjajnomodro.

Dodjosmo k pukovniji.

Bila silna vraćina, strašna omara. Ciele se dane vježbismo u velikom dvorištu karsarne. Pukovniji pridolazili su vojnici. Bili su to većim dielom gorani. Opanci su im poderani, modre hlače otrcane, crvene kape zamazane. Kršni su ti momci, crni rutavi, ali nespretni u novom odjeu, inate se o svaku tricu, psuju se, da ti se koža ježi. To su pričuvnici u onoj pukovniji. Ernesto i ja bili smo u istoj četi. U malo se sprijateljismo. Dva sam puta bio kod njega na večeri. Njegova majka jadikovaše, a otac se na nju ljutio. Ernestov brat bijaše činovnik. Kad je Ernesto otišao u Bosnu, bio sam na kolodvoru. Sofljo se tresla od boli pred vratima vagona. Vlak bio natrpan jednom četom.

(Nastavit će se.)

Iz Gray Greek-Colo N. t. Primamo od tamo od prijatelja našega lista ovo pismo: Skupščina Narodne hrvatske zajednice obdržavana subotu na 4. oktobra o. l. je na predlog delegata brata I. Trinajstića da se priteče u pomoć družbi sv. Cirila i Metoda za Istru jednoglasno zaključila, da se toj družbi pomogne svotom od 200 dolara. Na istoj skupščini predložil je delegat brat Šimun Grbin, da se novčanom svotom priteče u pomoć Hrvatskoj opoziciji.

Nakon živahne i podulje debate bilo je zaključeno da se u tu svrhu odmah osnuje fond od 500 dolara pod imenom „fond za podupiranje raznih industrijalnih, dobrotvornih i podučnih svrha za sve što je hrvatsko. Živila sadna konvencija N. H. Z. (narodne hrvatske zajednice) Živili delegati! Živila Narodna Hrvatska Zajednica u sjedinjenih državah.

Gray Greek Colo dne 9. listopada 1902.

Franjo S. Saršon
zajedničar.

Dodatak uredništva. Narodna Hrvatska Zajednica je savez svih hrvatskih narodnih društava u Americi, kojih je na stotine.

Srđce nam skače od veselja čitajući gornji list. Neizmerno nas veselje obuzimlje kada pomislimo na one čestite rodoljube koji se u tuđoj zemlji na ovakav način sjete svoje domovine.

Ti poštini ljudi koji potom svojega čela zasluše svakidanjih kruh u tuđem svijetu odkidaju od svojih usti pak odluču 200 dolara za našu družbu, za našu zapušćenu decu u Istre. Va istinu mora čovek bit osvedočen da ti vredni ljudi svoju nesrećnu ali lepu domovinu ljube svom dušom svojom. To je opet dokaz da mora čovek ići u tuđi svet da obljubi svoju vlastitu domovinu. — Mi od srca želimo da Narodna hrvatska zajednica u Americi cvate i napreduje a svim njezinim članovom želimo da ih dobri Bog uzdrži za zdravlju i dobitku da se živi i veseli povrate u svoju domovinu punimi mošnjami.

Domaće vesti.

Pjevanje na groblju. U nedelju posle običnih molitvah pjevati će „Lovor“ na groblju u Opatiji i na Voloskom na prvom oko 4 a na drugom oko 4 i pol po podne. Pjevati će dve nagrobnice „Nad grobom“ od I. pl. Zajca i „Na grobih“ od Davorina Jenko.

Zabava čitalnice „Danice“ va Lovranu. Naši dični lovranski Hrvati i naše vredne lovranske Hrvatice moru bit zadovoljni sa uspjehom zabave čitalnice „Danice“, koja je bila priredjena nedelju — va lepoj vile „Iris“ jerbo je ta zabava va svakem pogledu lepo ispala. Nedelju bila je baš lepa, letna večer, pak se je isplatio i z drugega poč na zabavu. Na istu prišlo je gosti iz svih strana naše Liburnije. — Bilo ih je iz Kastva, Rukavca, Veprinca, Poljan, Voloskega, Opatije, Ike, Kraja i Mošćenica. — Vila Iris bila je u svih prostorijah prenapunjena. Svi gosti su nestrpljivo čekali, da zabava započne. Lepi proslav kojega je izrekal gosp. Kalokira bil je izrečen vatreno i oduševljeno. Tamburaši su nas baš iznenadili. Nismo skoro mogli verovat, da su se ti vredni tamburaši mogli va tako kratko vreme tako dobro izveštati. Vidi se, da njim srce gori od ljubavi za pjesmu i za domovinu. Čestitaj moramo i gospodinu zborovodje Gervais-u koji je tamburaše u tako kratkom vremenu tako dobro izveštati. Ne treba niti spominjat, da je opatijsko-voloski „Lovor“ odpjeval pojedine pjesme kako vavek skladno lepo i junački. — Spomenut ćemo samo pjesmu „Jadranski zvuci“, koja se jako sviđela. Deklamacija i vesela igra „Istarske braćeše“ bile su izvedene dobro, osobito je ova zadnja pobudila mnogo smeha. Osobito su se istakle gospodjice Silvija Letiš i Marija Kalokira. Sve je bilo veselo i lepo samo — bilo je premalo mesta za toliko ljudi.

Nakon izvršenog programa počel se je mladi svet vrtet kako na kordiju i vrtel se je sve do belega dneva.

Mi želimo, da čitaonica „Danica“ priredi više put u letu po koju takovu zabavu. Led je probijen. Tamburaški zbor je tu. — Samo malo ustrajnosti i dobre volje pak će stvar napredovat. Neka se svatko uvjeri da nije ništa tako prikladno za osvešćenje naše zavedene braće kako su upravo zabave kakvu smo imali nedelju va Lovranu. Smjelo napred pak što Bog dađe i sreća junačka. Čli smo i videli na svoje vlastite oči, da se je agitiralo proti temu koncertu. Najbolji dokaz je tomu, što su bili izvedeni plakati odmah sa zidova otrgnani, pisma anonimna i kartice su cirkulirale (Poperdilska kultura!) da nek se ne prisustvuje hrvatskemu koncertu. U zadnji hip su htjeli osjetiti koncert time, što su jednog hvalevrednog tamburašici i predstavljajući, takvo jedno anonimno pismo poslali, hotec ju time prestrašiti i odstraniti od koncerta. Ali vrlo tamburašica ostane kod svog kremen-značaja. Ne smijem pozabiti, da je bil tu oni dan i bukat od mački mutit svet. Ali ni još opravil.

Proti svojoj toj agitaciji koncert i cela zabava je najlepše ispala. — Ljepše nije ni mogla.

Tamburaši! početak je bio dobar — led ste razbili — a sada samo napred sa dvostrukom voljom, dvostrukim zanosom. — Osvjetlali ste si lice i pokazali poperdilom koji su vas na onaj brutalni način napadali da ste vredni nešto učiniti.

Ja vam pako klificem: živilo, raslo, cvalo tamburaško društvo „Danice“ u Lovranu.

Hvalevredno. Prigodom koncertne zabave „Danice“ sjeli smo na se je va više strana, što čestitkom što pripisanom ulazninom. Ovim se svima najljubnije zahvaljujemo. Osobita hvala budi g. Vrbančić načelniku grada Karlova, koji nam poslao lepu ulazninu od 30 kruna. — Živili darovatelji!

Oprati si je ruke. Kad su bili oni prišli talijanski vapori va Lovran, bil je tu kako je poznato i Pater Krstić. Ta delija je dal nekemu našem človeku ruku, da ga pozdravi. Kad je naš čovek kašnje dozna, da je on bil Krstić, je tekal brzo doma i je pital vodi. Pitala ga je njegova gazdarica, da ča će mu sada voda? A on joj odgovori: „Moram si oprat ruke, aš me je Krstić pozdravil.“

Talijanska politika va svom i svačem. Da je talijansko društvo od vapori učinjeno ne da koristi puku nego samo radi toga, da po Kvarneru širi talijansku propagandu vidi se iz ovega: Nedelju jutro je Krstić va Lovrane delil nekakovu talijansko-makaronsku kanconetu „L'Unione Istriana“, štampau va Trste, va koj su i ove dve strofi:

Lasse pur che i canti e subi
Oramai no xe mistero
L'Istria Fiume e el bel Quarnero
Farla solo in italian

Su da Pola sino Fiume,
Del bel si la lingua sona
Da Laurana sin Fianona
E da Cherso al bel Lussin,
Abbazia la xe italiana
E cussi Veglia e Volosa
Che ghe salti pur la mosca
Ma sto mar xe mar Latin.

To će reč z jednum besedom: da je cela Istra i celi Kvarnar talijanski i da se tu samo talijanski govori. Pol, Plominj, Lovran, Opatija, Volosko, Krk i Cres sve je talijansko i samo more je talijansko. Već ni po tem v Istre ne samo nijednega Hrvata nego već ni v Istre ni Slavinci ni Šlavunci ni Ilirci nego sve je talijansko i samo more je talijansko.

Ste čuli, draga braćo Lovranci, Veprićnici i Mošćeničani? Ste zadovoljni sada? Strašili su vam s Hrvatom pak su vas lepo preko noći sveh potaljilani. Sada još talijanski gveran dava subvenciju poperdilskom voporu da potaljane valjda još i — Kastav. O talijanski arlekin, frakanape buratini, ma ste smešni!

Sena pokojnoga Imbriani nad Kvarnerom. To je rekao znameniti Talijan Bovio, i te besedi su preštampali svi talijanski foji. Pernesal ih je i „Piccolo“ va Volosko. Voloski poperđili su se oteli smutit. — Andemo gvardar la ombra de Imbriani, rekli

su oni i sve ča je kalabriškoga, sve vam se je to steklo dole na „Pantice“.

— Ju mane, a mi me bate el cuor, rekla je Berka. I Mušgic su se sve tresle od straha. — Vrag me zel, se non me fanno tanta trest! rekla je Buda i stavila pod nos bočien melini. Contessa je rekla con una voce flebile: — Mi go portado un poco de acqua benedetta, perchè savè, coi spiriti non si scherza“.

Čekaju i čekaju, ali „ombre de Imbriani“ nima i nima. — Mi me se farà premudrit la pulenta rekla je na to Rubaoro sva šbeletana.

Još ni pravo to ni dorekla, a već ti se tamo zvan Lovrana počelo crnet neč, ča je a početka bilo mičo, a sve ča dalje postajalo je sva večo i večo.

— Ju mane, eccola ombra! rekla je Lepa sva se tresuc od straha. Maria Longa je stegnula od žepa bočien blagoslovljene vodi. — Coi spiriti non si scherza, rekla je ona. Mej tem su svi gledali u onu crnu senu — zaš ono je zaista bila jedna vels crna sena. — Bi valjalo telegrafat Boviu va Napoli, rekla je rošasta Mačka. A sena postajala je sva veča i veča. — Povero Imbriaghi, rekla je Berka. — Ne reče se Imbriaghi, nego Imbriani, podučila ju je Buda. Bizel je rekla, da ako ona sena pride bliže, da te ja pitat da kada te Talijani dobit volosku podesatiju nazad v ruki. — Bella ideja! bella ideja! zavapili su svi! A sena se je približevala... — Majko moja, držite me, rekla je Berka sva bleđa od straha i pobešla je ča. Za njom su frknuli i svi oni drugi. Bilo ih je strah. I skrili su se zado zida od sanitadi. — Ako pride blizu čemo lahko pobeč va kuća. — Pasà celi kvarat od uri, a seni ni i ni. Bizel je stegnul glavu vanka — pak još malo više i više — i pred nosom ti mu se stori — vabor „del' unione Istriana“. I nasmel se je Bizel: — Ma smo nemi! ča smo mi zeli za „ombru“ od Imbrijana. Dim od vabor... ma smo nemi! ma smo nemi! — Onputa nas je Bovio prevaril, rekla je Berka. On je ščeto i neto pisal, da vidi Imbriano v senu nad Kvarnerom. — Dragi vi, Bovio vidi vavek duplo kada je pijan. — Svakako ni lepo od njega, rekla je Berka, da ovako grdo vara ljude od svojega partida.

Na to su se Poperdili vratili doma s kakovim nosom? morete si lahko mislet „Pod puškom“. Va toj lepoj pripovesti opisuje naš slavni pisac g. Eugenij Kumičić ča je doživl letu 1878. va gvere va Bosne. Mi znamo da ča se ta lepa pripovest dopast našim čitateljem, za to smo zamolili g. pisca da nam dopusti tiskat ju va našem „Podlistke“. G. pisac je bil tako dobar i on nam je to dopustil, na čem mu mi lepo zahvaljujemo i več va današnjem broje potinjemo prenašat tu lepu pripovest, stalni da čemo tim silno ugodit našim prijateljem.

Kradnja. U sredu po noći dne 29. t. m. nepoznati lopovi provallili su zid na knči u kojoj je dućan g. F. Turine u Opatiji, ušli u dućan, razbili kasu i pokrali iz nje okolo 70 for. Čuje se, da nekakva banda od Talijani jde okolo kraduč, tako su pokrali u Permanihi, Ičićih, Sušaku i drugdje. Ljudi čuvajte svoje!

Talijani i Veprinački komunjski izbori. Va „trščanskem „Piccolo della Sera“ od 23. o. m. ima dopis iz Voloskega va kem se Talijani taže na Voloskega kapitana da ni još bil rešil rekurs proti izbornem listam va Veprincu.

Vidi se da su Talijani radi teh izbori jako nervozni. Neznamo pak ako je Veprincanovo pravo, da se Talijani zauzimaju za izbore va Veprincu kako da je Veprinc va sred Italije. Ki ima oči neka vidi.

Mizpach. Svi se spamečujete onega malega vaborida, ča ga je zapovedal on miči kapitačić Napuljion, kunjado Anzula Stiglic? Svi se spamečujete, da je ta vaborić otel delat konkurencu „Ungaro-Croate“. I svi se spamečujete, kako se je ta vaborić valje povakal va porat v Reku, kada je bil „in dizarmo“.

Sada pak valja da znate, da ča „Mizpach“ opet prit in opera, a evo zač. Talijanski vapori „Laurana“ i „Cherso“ su veđ

stari, a ljudi, čsobito ženake, strašljivo, da bi im se moglo ča dogoditi po pute. Da se te ljude umiri, societat „Unione“ je odličila zet „Mizpacha“ ki ča vozit alaj jednega od oneh vapori, tako da ča va potrebe moč valje bit od pomoči. Kada bude vetar provu Mizpach ča po malo i remurčovat vabor od societadi. Radi toga je kalabriškemu društvu nemoguše delat konkurencu. Da je tako vidi se iz ove pjesme ka se pjeva sada po Lovrane i druguda:

L' „Union Istriana“.

Canzonetta Popolare

Sul motivo del „Lassè pur che i canti e subi“.

Splendi el sol dela fortuna,
Al Union spena nata
Cica l' Ungaro-Croata
Navigando el nostro mar;
Ma el vessil del istriana
Tutti quanti intorno ciama,
Che la patria xe la mama -
Che dei fioi se fa adorar.

Lassè pur che i canti e subi
Oramai no xe mistero
L'Istria, Fiume e el bel Quarnero
Parla solo in italian.

Su da Pola sino Fiume,
Del bel sì la lingua sona,
Da Laurana sin Fianona
E da Cherso al bel Lussin;
Abbazia la xe italiana
E cussi Veglia e Volosca
Che ghe salti pur la mosca
Ma sto mar xe mar latin.

Lassè pur che i canti, ecc. ecc.

Dunque l' Ungaro Croata
No pol farne concorenza,
No se perdi la semenza,
Col tirar sassi ai vapor,
La sul mar sempre celeste
Vola el Cherso e la Laurana,
Sona a festa la campana,
Tutti canta dal morbin.

Lassè pur che i canti, ecc. ecc.

Po nekeh krajeh se ta ista pjesma i ovako pjeva:

L' „Union Istriana“.

OSSIA

„Mizpach“ redivivo.

Canzonetta popolare.

Splendi el sol de la fortuna
Anche al „Mizpach“ bandonato
Novamente destinato
Alle glorie del Quarner —
El papà del fo strozzado
Nella sua „Prava Krava“
Li Taliani invitava
Tutti quanti a cantar.

Lassè pur che i canti e subi,
Noi semo ben d' accordo:
Su del „Mizpach“ tutti a bordo
Che parlemo in italian!

Tutti semo Taliani
Da Laurana sin Fianona,
Benchè piú de una nona,
La direbbe: Vražji sin i
Pola, Fiume e Volosca
Sono nostre, si per Diana!
Abbazia la zè italiana,
Testimonio el „Casin...“

Lassè pur —

Dunque al nostro caro „Mizpach“
All' arrivo o partenza
Non ghe pol far concorenza
I Croati del confin.
Ma sul mar sempre celeste,
Pei Croati, che spavento!
Vola el „Mizpach“ come vento
Comandante el Costantin...
Lassè par —

Unione Istriana zove se talijansko društvo od vapori va Lovranu. — Mi smo od svoje strane zadovoljni, da se je ustrojilo to novo društvo, jerbo je s tim nastala konkurencu između ungaro-croate i tega društva a kada je konkurencu tu publika dobro stoji jerbo se ceneje vozi. Nego s tom „Unione Istriana“ nisu čisti posli.

Jedan direktor tega društva je najme rekao: „Mi se ne bojimo ungaro-croate! S nami je goveran (ki goveran?) s nami je junta va Poreče, s nami je „Lega Nazionale“ i još ki jači od „Lega Nazionale“. Ki je ta jači od „Lega Nazionale“? Morda društvo „Dante Alighieri“ va Rime? Morda talijanski goveran? Neč takovega ča i bit. Dugo smo prišli, ako se veđ talijanska društva i talijanski goveran mešaju va Istru kako da je Istra veđ spala pod Italiju. A naš goveran? Gleda i muči. — Sve nam se čini da se pripravlja nova vojska pod Visom!

Talijanski vabor na tri jarboli. Neki dan sam se šočal po Voloskem mule. Gledam put Reki, a to ti put Voloskega gre jedan vabor na tri jarboli.

— Čigov je ta vabor? pitam ja Jožinu Zenkovića. — Ča ne znate? rekao mi Jožina. To je naš vabor. Naš talijanski vabor „Laurana“. — Hudič! sam rekao ja sam sobum — ti Talijani se drže dobro va bragešah. Vabor od tri jarboli! Buškrona! Jednu uru i pol za tim (talijanski vapori) hode po malo, zaš se drže one: „chi va pian va san...“ pride ta vabor na Volosko. Ja gledam i gledam: Rifitig! tri jarboli — a na zadnjem onem od krmí ga je basse s dvemi nogami tarcaroli. Pogledam još bliže i ja vam se trupim po čepi! Ono ni bil nikakov jarbol na krme — ono je stala ona Marija Longa — i mane se je činelo —

Nego paralo se je mane nekako preveđ čudno, da bi Talijani mogli imat vabor na tri jarbola.

Tarzetto! Subotu za podne razgovarali su va portune od voloske kafetarije Krtić, Puović i Costantini. Neč teškega njim se je moralo travinjat zaš su bili nekako žalostni. Valjda su razgovarali kako bi Krtiću olahkotili oni 4 meseci i pol priuna. No to njim neče bit jako teško pul tolkeh šantli, keh imaju.

Občina Kastav. Iz Kastva nam pišu: Proti našoj občinskoj upravi pisali su naši narodni odpadnici raznovrsne laži, samo da pak zavaraju, pak da onda u mušnomu love. Nego svaki put ostali su s dugim nosom, jer im se dokazalo da lažu, pak im ni puk nije vjerovao.

Najljepše pak ih je sada u rog utjerao sam njihov miljenik, zemaljski odbor ili junta u Poreču. Ona je najme nedavno poslala u Kastav svoga činovnika, g. Bradčića, da pregleda upravu i rukovođenje naše občinske blagajne, kako i one u Klani. Gosp. Bradčić pregledavao je gospodarsveno stanje občinske blagajne u Kastvu celi tjedan, od toga u Klani jedan dan u mjesecu augustu o. g. Ob ovom izvjestio je zemaljski odbor, koji je pak najvio občini, da je izvješće gosp. Bradčića koli za občinu Kastav, toli za Klanu primio sa zadovoljstvom (con compiacenza) na znanje.

Ovo je svakako najbolja svjedobna našoj občinskoj upravi, a zaslužena čuška njezinim klevetnikom. Tim im je zemaljski odbor najbolje začepio usta, ako im se ih u obče može začepiti.

Sada neka se primu za nos, a našemu puku i opet preporučamo, neka kojekakvim izdajcem silepo ne vjeruje.

Povera Italija. Veliki talijanski patriot Bovio napisal je ove besedi: „Povera Italia! Anime vili ogni in tuo nome adoperano l' inchiestro del bordello e la penna dell' infamia“.

Ob oveh znamenitih basedah neka razmišlja dr. Costantini pravi gospodar i inspirator matuljske „tete Jambrožije“. Ako je Italija prikljena da upotrebljava za širenje svojih ideja onakove gujume libelle kako je to matuljska krpa, onputa more se reč da Italiji veđ odzvanja. A tako i je. I najveći umovi talijanski propovedaju i prorokuju skoru rovinu Italije, ku su do toga doveli najviše oni, ki va njih ime upotrebljavaju, kako Bovio govori l' inchiestro del bordello e la penna dell' infamia. Gore glavu dre. Costantini! Bovio ga parlado!

Krtić va hotele. Neki dan smo se rugali da ča Krtić poč za četiri meseci i pol va hotel Virant na Voloskem. Po zakone bi

bil moral poč nutar sobotu na 25. o. m., nego da su mu se smilovali pak mu dopustili, da more ovi četiri meseci i pol učinit va hotele Seitz na Voloskem. Od sobote naprvo Krtić spi pul Seitz na Voloskem.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru nakupilo se je u četvrtak večer kod našeg dičnog Vlahu na Vlahovem Bregu na „otakalnicu“ na predlog visokog na stolici stojećeg dobro poznatog „vinskog brata“ K 6'60 a dali su sliedeći „otakalničari“: Ivan Vlah, Joško Šostarić, Fr. Jos. Sever, Josip Šepić, Nino Šepić, Tone Markulić, Fran Sušanji i Frane Vlah.

Da bi i k letu!

Nadalje darovao je g. Bernobić Ivan Markov iz Markoveca prigodom upisjenja svoga sina u školu u Kaštelir 5 K. Novac je izručen tamošnjoj podružnici. Živio čestiti Bernobić! Tako delaju pravi domorođci! Živio!

Pohvalno. Prečastni g. O. M. Dobrović iz Cresa donesal nam je ovi dni okole 200 marak veđinom od 2 filira ča ih je za našu družbu sabral jedan tamošnji č. Otac. Srdačna hvala dičnim našim č. Ocem u Cresa.

Sa 1. studena t. g. nastupit će sliedeće promjene u plovitbenom redu, i to:

Na istarskim prugama

Izravna pruga Rieka-Opatija: prestaje polazak iz Rieke od 6 sati po podne a isto tako i onaj iz Opatiji od 7 sati na večer.

Brza pruga Rieka-Opatija-Lošinj mali: Iz Rieke polazit će parobrod tri četvrt sata kasnije nego li do sada t. j. u 7:45 sati u jutro, a dolazit će u Lošinj mali u 12:45 po podne. Na povratku neima promjene u plovitbenom redu.

Pruga Plomin-Rieka: prestaje a mjesto nje stupa u kriepest prijašnja pruga Rieka-Lovran sa dvimi plovitbami na dan, kojih prva odlazit će iz Ike u 6 sati i pol u jutro, po plovitbenom redu koji je stupio u kriepest dne 19. listopada t.g.

Broj 5087.

Oglas.

Daje se do znanja, da se mladići rođeni godine 1882. nalaze u I. redu, oni godine 1881. u II., a oni rođeni godine 1880. u III. redu dojadućega novčanja.

Svi ti mladići imaju se prijaviti radi popisa ustmeno ili pismeno kod ovog glavarstva do zadnjeg novembra 1902. osobno, ili ako su zaprečeni ili odsutni, po svojih roditeljih, ili skrbnikih, i to pod pretjagom globe od K 10—200.

Molbe za oprost od vojničta (pogodovanje) imaju biti predane ces. kr. kot. poglavarstvu u Voloskom u mjesecu janaru ili februaru 1903. ili najkasnije prigodom novčanja. Koji se želi podvrći novčanju u kojem drugom kotaru, ima kod prijave učiniti molbu.

Opaza se, da u opredeljenom vremenu nečinjenije prijave za popis, i nepoznavanje zakona neizpričava nikoga.

Glavarstvo občine

KASTAV, 24. oktobra 1902.

Glavar:

Jelmešić.

Oglas.

Podpisani dava ovim, do obćege znanja, da prodaje uz nisku cieniu dve jako dobre

lovske psice.

Koji želi kupit ih, neka dodje u Lipu, a koji ih kupi neče žalit ni truda za put u Lipu ni troška.

Anton Kalčić-Barča.

Oglas.

Deje se ovime u smislu odpisa c. kr. kotarskog kapetanata u Voloskom, od 9. septembra 1902. broj 14199—III. do obćeg znanja, da će se ovogodišnja kontrola pričuvnika (reservista) stalne vojske i ratne mornarice obdržavati 4. i 5. novembra u 9 sati prije podne kod obćinskog poglavarstva u Voloskom i to:

dne 4. novembra od slova A do J
dne 5. „ od slova K do Z.

Kontroli dužan je pristupiti svaki pričuvnik i doknadni pričuvnik (reservist) izvan onih:

- koji su ovu godinu aktivno služili ili vojnim vježbama prisustvovali;
- koji su dobili dozvolu za pomorsko putovanje, putne listove za inozemstvo, koji su trajno nastanjani u inozemstvu i koji se nalaze u iztražnom zatvoru;
- doknadnih pričuvnika, koji su ove godine unovaćeni.

Naknadna kontrola obdržavati će se kod popunitbenog kotarskog zapovjedništva c. i kr. ratne mornarice u Trstu dne 25, 26, 27. i 28. novembra u 9 sati prije podne.

Oni rezervisti, koji posjeduju jubilarne medalje, moraju isto kod kontrole imati.

Obćinsko poglavarstvo
KASTAV, dne 13. septembra 1902.

Naćelnik:
Jelušić v. r.

Sjećajte se
družbe sv. Ćirilai Metoda
za Istru.

Willy Wegerer

OPATIJA, državna cesta 23

nuđja za

Sve Svete novosti u vjencima

od svježeg, suhog i prepariranog
cvieća, i u zlatnim i srebrnim
vjencima i nadgrobnim kitama,
od cvieća od 1 for. dalje košto i
nadgrobne fantasie-nakite.

Novost: ledeni vjenci.

Nizke cijene. Brza podvorba.

Zaštitna marka: Sidro.
Liniment. Caps. Comp.
iz Richterove ljekarne u Pragu
jest obće priznato kao izvrsno
ublažujuće sredstvo za nari-
banje; dobije se u svih ljekarnah
uz cijenu od 80 h, K 1-40 i K 2.
Kod kupovanja ovog oblj-
bljenog domaćeg lieka neka se
uzimaju samo originalne boćice
u skatulah, koje imaju zaštitnu
marku „Sidro“ iz Richterove
ljekarne, tada će se sigurno do-
biti originalni proizvod.

Richterova ljekarna
„k zlatnomu lavu“
u Pragu I. Elizabetine ul. 5.



Vielokrat odlikovana s Vielokrat odlikovana.

Najstarija i najveća

Tvornica peći i zemljenih stvari

Augusta Dreise

u Ljubljani.

Bogato skladište zemljenih peći i štednika.

Peći u najnovijim bojama i oblicima, izvrstno
izvedene prodaju se po najnižim cijenama
od 14 kruna dalje.

Kod većih naruđba do 20%, popusta. — Cijenici šilju
se na zahtjev gratis i franko.

Tvornica pokućstva
IGNACA KRON
dvorskog dobavljaća
u Trstu, Via Caesa di Risparmio
utem. 1848. — Tvornica u Beću.
Cijenici, usoro!, razjašnjenja, prorađuni,
nacrti šalju se na zahtjev besplatno.

Ljekarna D. Accurti

na Ricci,

Corsia Deak, (tik kolodvora)

preporuča svoje medicinske specialitete:

Željezovito-Kisa-Vino, vrlo
ugodna okusa, izvrstno sredstvo proti:
slabokrvnosti, živčanim bolestim, lošoj
probari, te u rekonalvescentnom stanju
iza svih bolesti.

Najfinije bakalarovo ulje
čisto, te sa željezom i jodijem, di-
rektno uvor iz Bremena iz znamenite i
svjetske tvornice: Labussen. Ovo čuveno
ulje radi se sa velikim uspjehom proti:
mišić, sivoznan, rakitički, plućnom katara,
kašlju i košnom osiaku.

Isvadina Salsaparilje Hon-
duras, izvrstno sredstvo za čišćenje krvi
osobito iza tajnih bolesti.

„Galfano“, Jedino i najbolje
sredstvo, kojim se sigurno dudu odstra-
niti kurja oka.

Zdrave kapljice, Nenadkriljeno
sredstvo za sve šćeđćane bolesti.

3102—02

Oglas.

Temeljem odpisa c. kr. kot. poglavarstva u Voloskom od 9./9. br. 14199—VII se ovim do obćeg znanja stavlja, da će se dne 3. novembra 1902. u 9 sati jutrom pred ovo-obćinskim uredom obdržavati kontrolna smotra za c. i kr. stojeću vojsku i za c. i kr. ratno pomorstvo za obćinu Volosko-Opatiju kao i za tudjince u istoj stanujuće. Kontrolnoj smotri dužni su pristupiti svi pričuvnici osim onih:

- koji su tekom godine ove aktivno služili ili sudjelovali kod vojne vježbe;
- koji se nalaze u tamnici ili iztražnom zatvoru;
- koji su providjeni redovitom putnicom odsutni po moru ili po inozemstvu;
- doknadni pričuvnici koji su t. g. unovaćeni.

Naknadna kontrolna smotra obdržavati će se u Trstu dne 25, 26., 27. i 28. novembra 1902.

Obćinsko glavarstvo u Voloskom, 24. septembra 1902.

Naćelnik: Dr. Stanger.

Posujilnica u Voloskom prodaje više komada zemljišta

u obćinama: Pobri, Pere-
nići, Kućeli, Bregi i Ru-
kavac Goraji.

Pobliže informacije mogu
se dobiti u pisarni dr. K. Ja-
nežića u Voloskom.

Dr. L. Roheim

posjednik sanatorijuma,

specijalista za tajne bolesti, ordi-
nira svaki dan od 10—12 pr. p. za go-
spodu, a od 2—5 p. p. za gospođe
na Riječi, vicolo Germania br. 2, I. kat.
Nad ljekarnom D. Accurti.

Tiskara V. Tomićić i dr. u Opatiji preporuča slavnom obćinstvu svoje bogato skladište najfinijih i najmodernijih posjetnicah, omotah, i drugih tiskanicah uz vrlo umjerene cijene.

Prvi zavod za pogrebe u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uredjenje odra, mrtvaćke sobe i pogreba te skladištem u kome će sl. obćinstvo naći veliki izbor

Mrtvaćkih liesova (kasela) i križeva.

Cijene su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Odnosne prijave i narućbe prima

Fran Doberlet
Opatija. — Kuća Ertl.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ogranićeno jamćenje.

Prima novac na šćednju od svakoga, te plaća od istoga 4¹/₂%, kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama. Vraća na šćednju uložene iznose bez odpovjedi, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga šćatuta.

Zajmovo (posuđe) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjernice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedjelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslie podne; u nedjelju i blagdane od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetnićkoj pisarni Dra. Janežića u Voloskom.

Pobliže informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janežića i Dra. A. Stangera u Voloskom.

Novćani promet u god. 1901 iznašao je K 1161.044-39 — Garan-
cija imala je K 133.760—, — Uloženo je bilo u posujilnici god. 1901
K 575.486-29.

Ravnateljstvo.